

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 16

Vydána dne 19. dubna 1960

Cena 40 haléřů

OBSAH:

43. Vládní vyhláška o provádění projektových, vědeckovýzkumných, uměleckých a jiných prací na vysokých a průmyslových školách pro socialistické organizace
44. Vyhláška ministerstva školství a kultury, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 97/1950 O. l., o úpravě autorských odměn za literární díla, ve znění pozdějších předpisů

43

VLÁDNÍ VYHLÁŠKA

ze dne 23. března 1960

o provádění projektových, vědeckovýzkumných, uměleckých a jiných prací na vysokých a průmyslových školách pro socialistické organizace

Podle usnesení XI. sjezdu Komunistické strany Československa a dubnového zasedání jejího Ústředního výboru z roku 1959 se zvyšuje na vysokých školách úroveň vědecké a umělecké práce, spojuje se s praxí a zaměřuje se na potřeby výroby, techniky a kultury; i na průmyslových školách se uplatňuje zásada spojení vyučování s výrobní prací. Vysoké a průmyslové školy představují ve svém souhrnu učitelských sil velkou kapacitu odborníků, jejichž spolupráce při zvládnutí některých obtížných problémů našeho národního hospodářství je velmi významná a z hlediska potřeby výroby důležitá. Aby tato spolupráce byla v souladu s plněním pedagogických a vědeckovýzkumných úkolů těchto škol, je žádoucí omezit co nejvíce individuální spolupráci pracovníků vysokých a průmyslových škol se socialistickými organizacemi. Komplexní účast celých škol na takových úkolech musí prolínat jejich vědeckou a výchovnou činností.

Proto cílem nové úpravy provádění projektových, vědeckovýzkumných, uměleckých a jiných prací na těchto školách pro socialistické organizace je ještě těsnější sepětí těchto škol se životem a výuky s praxí, podnícení vědecké činnosti vysokých škol a důsledné uplatňování kolektivních metod ve výzkumné a vědecké práci. V oblasti umění půjde především o tvorbu významných, materiálově náročných uměleckých prací, k jejichž vzniku a zhotovení se obvykle používá atelierů a ostatních provozních zařízení uměleckých škol.

Uplatnění kolektivních metod při provádění uvedených prací pak předpokládá i výchovu studentů ve spojení výuky s praxí a jejich zapojování do pracovních kolektivů vysokých a průmyslových škol.

Vláda Republiky československé proto stanoví:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Vysoké školy jsou oprávněny

- a) poddodavatelským způsobem pro socialistické organizace provádět podle vyhlášky Státního výboru pro výstavbu o provádění průzkumných a projektových prací pro organizace socialistického sektoru^{*)} průzkumné a projektové

práce, konzultace a expertizy k těmto pracím; které práce se zahrnují do souboru průzkumných prací a které do prací projektových, stanoví vyhláška Státního výboru pro výstavbu o dokumentaci staveb^{*)};

- b) dodavatelským i poddodavatelským způsobem pro socialistické organizace provádět vědeckovýzkumné práce; pracovat na uměleckých úkolech;

^{*)} Vyhláška ze dne 13. září 1957, č. 177 O. l.

^{*)} Vyhláška ze dne 22. července 1959, č. 152 O. l.

vypracovávat expertizy, posudky, konzultace a podobné práce.

(²) Oprávnění uvedená v odstavci 1 přísluší obdobně i průmyslovým školám.*)

§ 2

Zadávání, převzetí a provedení prací

(¹) Socialistické organizace, které budou požadovat od vysokých nebo průmyslových škol nebo jejich pracovníků práce uvedené v § 1, jsou povinny projednat jejich převzetí s těmito školami (rektorem, děkanátem, ředitelstvím) jako dodavatelem popřípadě poddodavatelem.

(²) Požadované práce posoudí a o jejich převzetí rozhodne, po projednání s odborovou organizací, na vysokých školách rektor (děkan), v závažnějších případech po vyjádření vědecké nebo umělecké rady vysoké školy (fakulty), na průmyslových školách ředitel. Vysoké nebo průmyslové školy mohou práce uvedené v § 1 převzít jen tehdy, jsou-li odborně vysoce náročné, umožňují-li zvýšení urovně vědecké a umělecké práce, její těsnější zaměření na potřeby výroby, techniky a kultury, jakož i spojení s praxí a pokud to dovoluje plnění pedagogických a již plánovaných vědeckovýzkumných a uměleckých úkolů školy.

(³) U každé převzaté práce určí rektor (děkan) nebo ředitel školy vedoucího, odpovědného za její provedení; převzaté práce, s výjimkou expertiz, posudků, konzultací a podobných prací, zahrnou školy do svých plánů průzkumných a projektových, vědeckovýzkumných nebo uměleckých prací.

(⁴) V zájmu ústředního řízení a plánování vědecké a umělecké činnosti vysokých škol a pedagogické činnosti průmyslových škol může si ministerstvo školství a kultury vyhradit určené maximální části pracovního úvazku, kterým se mohou vysoké a průmyslové školy podílet na pracích, k nimž je opravňuje tato vyhláška. Ministerstvo školství a kultury vydá k provedení ustanovení odstavce 2 a 3 směrnice, upravující postup při přejímání a provádění zadávaných prací vysokou nebo průmyslovou školou.

§ 3

Vztahy mezi objednavatelem a dodavatelem

Na provádění prací podle § 1 uzavírají vysoké nebo průmyslové školy hospodářské smlouvy podle zákona č. 89/1958 Sb., o hospodářských vztazích mezi socialistickými organizacemi a podle zvláštních předpisů hlavního arbitra Republiky československé.

* Tím se rozumí i výběrovým školám zemědělským a lesnickým (tj. zemědělským technickým školám čtyřletým, zemědělským mistrovským školám, lesnickým technickým a lesnickým mistrovským školám).

§ 4

Financování a odměňování

(¹) Z úhrady, kterou přijme vysoká nebo průmyslová škola po splnění smlouvy, vyplatí podle směrnice, které budou vydány podle odstavce 2, odměnu kolektivům nebo pracovníkům, kteří splnili úkol podle smlouvy; uměleckým pracovníkům se uhradí též náklady spojené s nákupem materiálu a s režii tvorby uměleckého díla, pokud jim materiál neposkytne a režii neuhradí škola. Zbývající část úhrady zůstává vysoké nebo průmyslové škole, která ji použije k získání zařízení potřebného pro její další rozvoj.

(²) Podrobnosti o financování prací převzatých vysokou nebo průmyslovou školou podle této vyhlášky a o odměňování kolektivů nebo pracovníků, kteří splnili úkoly podle smlouvy, upraví směrnice, které vydá ministerstvo školství a kultury v dohodě s ministerstvem financí a sekretariátem Státní mzdové komise.

Závěrečná ustanovení

§ 5

(¹) Pracovníci vysokých a průmyslových škol se mohou zúčastnit se souhlasem školy provádění projektových a průzkumných prací v projektových ústavech jako jejich zaměstnanci ve vedlejších pracovním poměru.

(²) Pracovníci vysokých a průmyslových škol mohou převzít práce uvedené v § 1 jako jednotlivci za podmínek stanovených zvláštními předpisy.*) nemůže-li tyto práce převzít škola (§ 2 odst. 2); škola musí však ve všech případech zajistit evidenci prováděných prací a jejich kontrolu.

§ 6

Touto vyhláškou zůstávají nedotčeny předpisy a směrnice upravující

jínou vědeckovýzkumnou činnost než je uvedena v § 1,

činnost literární a publicistickou podle zákona č. 115/1953 Sb., o právu autorském, a práva podle tohoto zákona;

dále předpisy a směrnice upravující

činnost podle zákona č. 47/1959 Sb., o úpravě právních poměrů znalců a tlumočnicků,

* Zvláštními předpisy jsou:

vládní nařízení č. 120/1950 Sb., o právech a povinnostech státních zaměstnanců, o řízení ve věcech jejich pracovního poměru a o rozhodčích komisích,

vládní vyhláška č. 40/1959 Ú. I., o zadávání prací a služeb socialistickými organizacemi jednotlivcům,

vyhláška Státního výboru pro výstavbu č. 254/1957 Ú. I., o zadávání průzkumných a projektových prací organizacemi socialistického sektoru projektantům jednotlivcům,

směrnice ministerstva školství a kultury o účasti učitelů vysokých a průmyslových škol na průzkumných a projektových pracích uveřejněné v částce 10/1958 Ú. I.

činnost podle vyhlášky předsedy Státní pláovací komise a ministra financí č. 196/1959 Ú. l., o zvýšení hmotné zainteresovanosti na rozvoji a zavádění nové techniky,

činnost vynálezců a zlepšovatelů a

předpisy upravující ohlašovací a jiné povinnosti související s prováděním prací vysokou nebo průmyslovou školou, pro které je příslušné předpisy stanoví.

§ 7

Touto vyhláškou se mění, popřípadě doplňují

a) ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky Státního výboru pro výstavbu č. 177/1957 Ú. l., o provádění

dění průzkumných a projektových prací pro organizace socialistického sektoru;

b) ustanovení §§ 5 a 6 vyhlášky ministra školství a kultury č. 91/1958 Ú. l., o nákupu, prodeji a vystavování děl výtvarných umění a prací lidové výtvarné tvořivosti, o zadávání návrhů v oborech umění užitého a o rozmnožování, vystavování a jiném rozšiřování portrétů ústavních činitelů a jiných významných osobností, v tom smyslu, že socialistické organizace se mohou, pokud jde o práce uvedené v § 1, na vysoké nebo průmyslové školy obracet přímo.

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

Široký v. r.

44

VYHLÁŠKA

ministerstva školství a kultury

ze dne 26. března 1960,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška č. 97/1958 Ú. l., o úpravě autorských odměn za literární díla, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo školství a kultury stanoví podle § 23 zákona č. 115/1953 Sb., o právu autorském:

Čl. I

Vyhláška č. 97/1958 Ú. l., o úpravě autorských odměn za literární díla, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. § 5 zní:

„⁽¹⁾ Vydání děl uvedených v části I. sazebníku, která byla vydána na území republiky po 1. dubnu 1956 (u děl v cizích jazycích po 1. dubnu 1960), se počítají za účelem stanovení autorské odměny, a to zvláště podle těchto jazykových skupin:

- a) jazyk český
- b) jazyk slovenský
- c) všechny cizí jazyky dohromady.

K vydání slovenských děl československých autorů v cizině se při stanovení autorské odměny podle této vyhlášky nepřihlíží.

⁽²⁾ Veškeré výtisky děl uvedených v části II. sazebníku, která byla vydána na území republiky, se počítají za účelem stanovení odměny podle této vyhlášky obdobně jako v odstavci 1; pro vydání v cizích jazycích platí přitom norma pro vydání v jazyce českém.“

2. § 3 zní:

„⁽¹⁾ Vydává-li se dílo v překladu do cizího jazyka, náleží autorovi odměna podle následujících ustanovení bez ohledu na náklady spojené s vytvořením překladu.

⁽²⁾ V případě, že se dílo československého autora vydává v cizím jazyce a jde-li o první vydání díla vůbec, odměňuje se u děl uvedených v části I. sazebníku jako první vydání, u děl uvedených v části II. sazebníku od první normy; další cizojazyčná vydání (normy) se pak počítají podle § 5 odst. 1. Pokud již došlo k vydání díla, odměňuje se první cizojazyčné vydání díla uvedeného v části I. sazebníku (s výjimkou uvedenou v odstavci 5) jako druhé vydání, druhé cizojazyčné vydání jako třetí vydání díla atd.; u děl uvedených v části II. sazebníku se v takovém případě u cizojazyčných vydání počíná odměnou od třetí normy. Platí tedy obecně — s výjimkou podle § 6 — zásada, že autor může obdržet

- a) odměnu za první vydání nebo normu jednou, a to za vydání v původním jazyce (odstavec 8),
- b) u děl uvedených v části I. sazebníku odměnu za druhé a každé další vydání nejvýše třikrát (tj. v případech, kdy dojde k vydání ve všech třech jazykových skupinách podle § 5 odst. 1),

c) u děl uvedených v části II. sazebníku odměnu za druhou normu nejvýše dvakrát (tj. dojde-li k vydání díla ve dvou jazykových skupinách), odměnu za třetí a za každou další normu nejvýše třikrát (tj. v případech, kdy dojde k vydání ve všech třech jazykových skupinách).

(³) Vydává-li se dílo současně* v několika jazykových verzích, považují se pro stanovení odměny podle této vyhlášky všechny tyto verze za jedno vydání; přitom však musí být smluvně dohodnut celkový počet výtisků takového vydání.

(⁴) U slovenských děl, jejichž rozmnoženiny mají být rozšiřovány bezplatně, je možno sjednat odměnu za určitý, smluvně dohodnutý náklad, pevnou částkou v mezích sazebníku; k tomu, v kolika jazycích nebo v jakém počtu norem dílo vyjde se již nepřihlíží, a odměna se řídí jedině rozsahem díla. Pro výpočet odměny za další vydání takto honorovaného díla pak platí, že dílo vyšlo v jednom vydání (v počtu výtisků jedné normy). Právo autora sjednávat smlouvy o vydání díla v zahraničí nemůže být smlouvou podle tohoto ustanovení dotčeno.

(⁵) Odměna za každé vydání překladu učebnic, učebních textů a jiných učebních pomůcek do cizího jazyka, pokud jsou určeny k rozšiřování na území republiky, činí 5 % odměny za první vydání v jazyce původním.

(⁶) Za původní se považuje jazyk, v němž dílo poprvé vyšlo, bez ohledu na to, v jakém jazyce je autor vytvořil.

(⁷) Odměny za překlady technické a jiné odborné literatury (část I. oddíl B položka 5 sazebníku) z češtiny nebo slovenštiny do cizího jazyka je možno zvýšit nejvýše o 25 % honorářové sazby v případech, kdy k vytvoření překladu je třeba zvláštních znalostí odborných a jazykových. Odměny za překlady z cizího do jiného cizího jazyka u všech děl uvedených v části I. oddílu B sazebníku je možno zvýšit rovněž nejvýše o 25 % honorářové sazby.

(⁸) Ustanovení smluv o vydání děl v cizích jazycích sjednaných před účinností této vyhlášky, která stanoví výši odměny odchylně, zůstávají v platnosti pro jedno nejbližší vydání díla, pokud s rozšiřováním díla má být započato do 6 měsíců od nabytí účinnosti této vyhlášky.

3. § 12 zní:

„Ministerstvo školství a kultury může v dohodě s ministerstvem financí stanovit v jednotlivých odůvodněných případech výši odměny odchylně od ustanovení §§ 3, 4 a 8.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

Ministr:

Kahuda v. r.

*) Za současně v několika jazycích vydané dílo se považuje dílo vydané ve dvou nebo více jazycích v rozestř 30 dnů.